

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
4 У.7508/14
19.01.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Весне Лазаревић, председника већа, Гордане Богдановић и Јасминке Вукашиновић, чланова већа, са судским саветником Горданом Војновић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца “С. Ш.” д.о.о. Б., ул. ..., чији је пуномоћник Живорад Иконовић, адвокат из Београда, ул. Драгослава Јовановића бр. 7, поднетој против туженог Административне комисије Владе Републике Србије, ради поништаја решења туженог 14 број: 031-2253/2014 од 22.04.2014. године, уз учешће заинтересованог лица “В.” д.о.о., Г. Р., Б., Босна и Херцеговина, чији је пуномоћник Стојан Луковић, адвокат из Београда, Булевар Деспота Стефана бр. 1а, у предмету интелектуалне својине, након усмене јавне расправе одржане дана 19.01.2017. године, у нејавној седници већа, одржаној дана 19.01.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба СЕ ОДБИЈА.

II ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

III ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужилац “С. Ш.” д.о.о. Б., ул....., да заинтересованом лицу “В.” д.о.о., Г. Р., Б., Босна и Херцеговина, накнади трошкове управног спора у износу од 34.500,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена против решења Завода за интелектуалну својину Републике Србије, 990 број: 2013/11731-Ж-2006/1321-53695 од 31.12.2013. године. Овим решењем, тачком 1. диспозитива, је усвојен захтев број: CS/E/2013/6621 од 20.06.2013. године за престанак

жига због некоришћења, подносиоца захтева привредног друштва “В.” д.о.о., Г. Р., Б., Босна и Херцеговина и утврђено да је жиг 53695 Ж-2006-1321 у речи S. носиоца Акционарског друштва за производњу кондиторских производа “С.-Н. Ш.” Б., РС, престао да важи дана 12.12.2012. године због некоришћења на територији Републике Србије, за све робе за које је регистрован у класи 30. Међународне класификације роба и услуга. Тачком 2. диспозитива је одређено да ће се престанак жига 53695-2006-1321 у целости на дан 12.12.2012. године, уписати у Регистар жигова, а тачком 3. диспозитива да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Тужбом поднетом Управном суду дана 23.05.2014. године, преко пуномоћника, тужилац је оспорио законитост решења туженог органа из свих законом прописаних разлога наводећи да је тужени орган погрешно применио одредбе Закона о жиговима јер је поводом одредбе из члана 64. Закона о жиговима извео контрадикторан закључак, најпре да том одредбом није прописано да првостепени орган несумњиво мора да утврди правни интерес подносиоца захтева за престанак жига због некоришћења, а онда да подносилац захтева за престанак жига због некоришћења има статус заинтересованог лица у конкретном поступку у складу са наведеном одредбом, које правно тумачење тужилац не може да прихвати јер је такав правни став у супротности са императивном законском нормом којом је јасно прописано да се решење о престанку жига доноси на захтев заинтересованог лица, а што значи да је првостепени орган као прву процесну радњу требало да утврди да ли подносилац захтева привредно друштво “В.”, Г. Р., Б., Босна и Херцеговина, има правни интерес за престанак жига због некоришћења. Истакао је и да је другостепени орган пропустио да прекине поступак до правноснажног окончања поступка који се води по захтеву истог подносиоца за признање жига под бројем Ж-2013/127 јер је потпуно јасно да би одбијањем захтева за признање жига под бројем Ж-2013/127 недвосмислено утврдио недостатак правног интереса подносиоца захтева за престанак регистрованог жига тужиоца број: 53695 Ж-2006-1321, што значи да решавање првостепеног органа по пријави подносиоца захтева за признање жига број: Ж-2013/127 представља претходно питање од чијег решавања зависи да ли има уопште правни интерес у овој правној ствари јер само подношење захтева за престанак неког жига није доказ о постојању правног интереса подносиоца да тај жиг престане да важи. Указао је да правни интерес за подношење захтева за престанак регистрованог жига не може да се заснива на поднетој пријави жига број: Ж-2013/127 и резултату испитивања број: 2013-4477-Ж-213/127/1 од 21.05.2013. године како су то погрешно закључили првостепени и другостепени орган јер је у поступку по пријави жига број: Ж-213/127 подносилац пријаве-привредно друштво “В.”, Б., Г. Р., Босна и Херцеговина, затражио признање жига – графизма који садржи речи “S.” и “FLIPS” који је по визуелном и аудитивном критеријуму изузетно сличан чувеном жигу “S.” чији је носилац жига такође тужилац, тако да су пријави жига предлагача број: Ж-2013/127 супротстављени национално и међународно признати жигови чији је носилац тужилац, ближе наведени у тужби, а уписани у националну базу жигова Завода за интелектуалну својину РС за предметне жигове, па је јасно да је правни интерес подносиоца захтева за престанак тужиоцевог жига предмет испитивања у поступку који се води код тог органа по захтеву за признање жига број Ж-2013/127. Још је навео да је тужени могао да утврди, а на

темељу резултата испитивања која је спровео првостепени орган да подносилац захтева неће стећи правни интерес за подношење захтева за престанак жига због некоришћења број: 53695, будући да пријава за признање жига број: Ж-2013/127 не би смела бити усвојена, па је зато било какво испитивање да ли је жиг “S.” коришћен у промету или није, сувишно. Из ових и свих других разлога ближе наведених у тужби предложио је да суд по спроведеном поступку тужбу уважи, оспорено решење поништи у целости и предмет врати туженом органу на поновни поступак, а туженог обавезе да тужиоцу накнади трошкове управног спора у износу од 30.000,00 динара за састав тужбе, увећаном за износ судских такси по одмерању суда.

У детаљно образложеном одговору на тужбу, тужени орган је у свему остао при разлозима изнетим у образложењу оспореног решења, са предлогом да суд тужбу одбије као неосновану.

Заинтересовано лице ПД “В”, Г. Р. , Б. , Босна и Херцеговина, је преко пуномоћника у одговору на тужбу оспорило наводе тужбе истичући да је поднео пријаву жига број: Ж-2013/127 у Републици Србији за знак “S.” са графичким решењем, којој пријави је у поступку испитивања као сметња за регистрацију супротстављен жиг број 53695 (Ж-2006/1321). У допуни тог поступка осим сличности пријављеног жига са овим жигом број 53695, првостепени орган је утврдио да постоји сличност и са низом других жигова носиоца, овде тужиоца, који су такође пријављени у класи 30. за идентичне и битно сличне производе од житарица и код свих је доминантан елемент реч “S.” написана посебним фонтом латиничним словима, а већина супростављених жигова садржи и реч “FLIPS”, због чега је првостепени орган оценио да се ради о идентичним и битно сличним робама на које се односи пријављени знак и супростављени жигови, као и сличност знакова, те може доћи до забуне у промету и повезивању предметног знака са супростављеним жиговима, чиме је створен непосредни правни интерес заинтересованог лица да се утврди престанак важења жига број 53695, због некоришћења у речи “S.”. Будући да је тужилац пропустио да поступи по захтеву првостепеног органа и да достави оно што му је тражено – доказе на околност да је жиг користио, то је првостепени орган правилно утврдио да су испуњени услови да предметни жиг престане да важи у целини дана 12.12.2012. године, а у одсуству било каквих релевантних доказа о његовом озбиљном коришћењу у промету за регистроване робе (рачуни, царинске декларације и сл.). Осврћући се посебно и на свој правни интерес за подношење захтева за престанак жига за који сматра да га је првостепени орган несумњиво утврдио у спроведеном поступку, те оспоравајући и све остале наводе тужбе, предложио је да суд тужбу одбије као неосновану, а тужиоца обавезе на накнаду трошкова управног спора у износу од 16.500,00 динара за састав одговора на тужбу.

Управни суд је дана 19.01.2017. године одржао усмену јавну расправу применом одредбе члана 34. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09), у присуству пуномоћника тужиоца Дуран Срђана, адвоката из Београда по заменичком пуномоћју за адвоката Живорада Иконовића и пуномоћника

заинтересованог лица Гордане Луковић, адвоката из Београда, по заменичком пуномоћју за адвоката Стојана Луковића, а у одсуству уредно позваног туженог органа, у складу са одредбом члана 38. Закона о управним споровима.

У својој речи на усменој јавној расправи пуномоћник тужиоца је у свему остао при тужби и тужбеном захтеву истичући да се у конкретној ствари ради о два правна питања, пре свега о правном интересу који се мора доказати од стране лица које је поднело захтев за регистрацију неког жига. Ако би тај захтев био одбијен због постојања сличног жига, то лице би имало правни интерес да тражи поништај, престанак важења жига за који се сматра да је сличан жигу подносиоца захтева, а да се не користи. Друго питање је достављање доказа на околност да ли је жиг коришћен или није. Према извештају који је он као пуномоћник добио од свог клијента, такви докази јесу достављени у управном поступку. Предложио је да суд оцени постојање правног интереса подносиоца захтева, овде заинтересованог лица за подношење захтева за престанак жига 53695, као и да тужбу уважи, оспорено решење поништи, и тужиоцу, поред трошкова које је тражио у тужби, досуди и трошкове за приступ на јавну расправу у износу од 30.000,00 динара, увећане за трошкове судских такси по одмерењу суда.

Пуномоћник заинтересованог лица је у свему остао при одговору на тужбу. Истакао је захтев за трошкове у износу од 30.000,00 динара за састав одговора на тужбу и 31.500,00 динара за приступ јавној расправи.

По разматрању навода тужбе, одговора на тужбу, свих списа ове управне ствари и речи пуномоћника странака на јавној расправи, испитујући оспорени управни акт у смислу одредбе члана 41. Закона о управним споровима, након одржане јавне расправе у смислу одредби члана 2., члана 33. став 1. и члана 34. став 2. Закона о управним споровима, Управни суд је нашао да тужба није основана.

Према стању у списима и разлозима образложења оспореног решења, привредно друштво "В.", Г. Р. , Б. , Босна и Херцеговина је преко пуномоћника дана 20.06.2013. године поднео захтев за престанак због некоришћења жига број 53695 (Ж-2006-1321) у речи S., за све производе за које је регистрован у класи 30. Међународне класификације роба и услуга наводећи да овде тужилац, није без оправданог разлога тај жиг користио у року дужем од пет година од дана регистравања. Као разлог за истицање оваквог захтева подносилац је навео да је у Републици Србији поднео захтев за признање жига број: Ж-2013/127 за робе у класи 30., чијој успешној регистрацији представља сметњу регистрација жига чији се престанак тражи, како произлази из издатог резултата испитивања број: 2013/4477-Ж-2013/127/1 од 21.05.2013. године. Поступајући по захтеву, првостепени орган је утврдио да носилац жига број: 53695 у речи S. није доставио релевантан доказ да је жиг коришћен на територији Републике Србије, односно да је роба из класе 30. обележена знаком "S." била у промету на територији Републике Србије од дана када је жиг регистрован, па је применом одредби чл. 64, 65. и 69. Закона о жиговима утврдио да је жиг престао да важи дана 12.12.2012. године, истеком периода од пет година од дана уписа у Регистар жигова. Против овог решења носилац жига, овде тужилац је преко пуномоћника

изјавио жалбу, а оцењујући жалбене наводе тужени је нашао да је у првостепеном поступку приликом утврђивања испуњености законских услова за престанак важења због некоришћења жига број 53695 (Ж-2006/1321) за све регистроване робе у класи 30. у смислу одредбе члана 64. Закона о жиговима, правилно утврђено да носилац жига није пружио релевантан доказ о коришћењу жига за робе за које је регистрован, односно да није поступио по закључку првостепеног органа којим је позван да достави релевантне доказе о озбиљном коришћењу жига у промету, са чиме у вези је надаље првостепени орган правилно утврдио применом одредбе члана 65. Закона о жиговима, да је у одсуству поднетих доказа о коришћењу предметног жига за робу у класи 30. Међународне класификације роба и услуга за који је регистрован, жиг број: 53695 (Ж-2006/1321) престао да важи дана 12.12.2012. године, истеком пет година од дана када је уписан у Регистар жигова 12.12.2007. године, па је применом одредбе члана 230. став 1. Закона о општем управном поступку донео одлуку као у диспозитиву оспореног решења.

Одредбом члана 46. Закона о жиговима (“Службени гласник РС”, број 10/13) је прописано да је носилац жига дужан да жиг користи. Одредбом члана 64. овог закона, ставом 1. је прописано да надлежни орган може, на захтев заинтересованог лица донети решење о престанку жига у целини или само за неке робе, односно услуге, ако носилац жига или лице које је он овластио, без оправданог разлога није озбиљно користио на домаћем тржишту жиг за обележавање робе, односно услуга на које се тај жиг односи, у непрекидном временском периоду од пет година, рачунајући од дана регистравања жига, односно од дана кад је жиг последњи пут коришћен. У поступку по захтеву за престанак жига због некоришћења жига, носилац жига или лице које је он овластио дужно је да докаже да је жиг користило. Одредбом члана 65. истог закона је прописано да у случају из члана 64. овог закона жиг престаје да важи истеком периода од пет година од дана кад је жиг последњи пут коришћен, односно истеком периода од пет година од дана регистравања жига ако жиг није коришћен. Одредбом члана 67. наведеног закона је прописано да се поступак за престанак жига из разлога предвиђених у чл. 64. и 66. овог закона покреће писаним захтевом (став 1.), да захтев из става 1. овог члана садржи нарочито: податке о подносиоцу захтева; податке о носиоцу жига чији се престанак тражи; регистарски број жига чији се престанак тражи; разлоге због којих се престанак жига тражи; назначење да ли се тражи престанак жига у целини или само за неку робу, односно услуге (став 2.), а садржину захтева из става 1. овог члана ближе прописује Влада, одређује прилоге који се подносе уз захтев и прописује њихову садржину (став 3.). Одредбом члана 69. овог закона, ставом 1. је прописано да ће надлежан орган уредан захтев доставити носиоцу жига и позвати га да у року од 30 дана од дана пријема позива достави свој одговор, док је ставом 2. прописано да ће после спроведеног поступка по захтеву за престанак жига, надлежни орган донети решење о престанку жига, у целини или само за неке робе, односно услуге или решење о одбијању захтева.

По оцени Управног суда, код оваквог чињеничног и правног стања ствари, правилно је одлучио тужени орган када је у поступку, у коме није било повреде правила поступања од утицаја на правилност решавања ове управне ствари, донео оспорено решење и за своју одлуку дао довољне, јасне и аргументоване разлоге које у

свему прихвата и овај суд. Ово стога што је у поступку утврђивања испуњености законских услова за престанак важења због некоришћења жига 53695 (Ж-2006/1321) за све регистроване робе у класи 30 у смислу одредбе члана 64. Закона о жиговима, а поступајући по захтеву овде заинтересованог лица исправно утврђено да тужилац као носилац жига није пружио релевантан доказ о коришћењу жига за робе за које је регистрован, заправо није поступио по закључку Завода за интелектуалну својину 990 број 2013/6827-Ж-2006/1321-53695 од 08.08.2013. године којим је био позван да достави релевантне доказе о озбиљном коришћењу жига у промету, чиме су се испунили услови да првостепени орган применом цитиране одредбе члана 65. Закона о жиговима утврди да, у одсуству доказа о коришћењу жига број 53695 (Ж-2006/1321) за робу у класи 30 Међународне класификације роба и услуга за коју је регистрован, утврди да је жиг престао да важи дана 12.12.2012. године, истеком пет година од дана када је уписан у регистар жигова 12.12.2007. године.

Полазећи од изнетог, нису основани наводи тужиоца изнети преко пуномоћника на јавној расправи да је тужилац у току управног поступка доставио доказе на околност предметног жига, будући да се ти докази не налазе у списима предмета, а нису приложени ни уз изјављену жалбу, нити уз тужбу. Неосновани су и наводи тужбе, изложени и на јавној расправи о недостатку правног интереса подносиоца захтева за престанак жига број 53695 (Ж-2006/1321) у речи S., зато што из цитиране одредбе члана 64. став 1. Закона о жиговима произлази да свако лице које покаже интерес за престанак жига за које сматра да се у промету не користи на озбиљан начин, може да поднесе захтев за престанак жига због некоришћења, будући да је одредбом члана 46. Закона о жиговима изричито прописано да је носилац жига дужан да користи жиг. Овде заинтересовано лице, подносилац захтева је правни интерес показао истицањем чињенице да му је у поступку по пријави за признање жига Ж-2013/127 супротстављен жиг тужиоца који је битно сличан пријављеном знаку у речи S. FLIPS SA KIKIRIKIJEM (graf) заштићеном оспореним жигом, што је била довољна околност за вођење поступка по захтеву за престанак жига због некоришћења, а на тужиоцу је било да у складу са одредбом члана 69. у вези са чланом 64.-68. Закона о жиговима докаже да је у складу са наведеним чланом 46. Закона о жиговима, жиг чији се престанак тражи користио у периоду од пет година од када је жиг број 53695 12.12.2007. године уписан у Регистар жигова, што тужилац није учинио, па је правилно у поступку који је претходио доношењу оспореног решења утврђен престанак важења жига са даном 12.12.2012. године. Такође, нису основани ни наводи тужбе да су у спроведеном поступку повређене одредбе члана 134. Закона о општем управном поступку јер је пропуштено да се поступак по захтеву подносиоца за престанак жига број 53695 прекине до правноснажног окончања поступка који се води по захтеву истог подносиоца за признање жига број Ж-2013/127. Ово што је одредбом члана 134. став 1. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ", бр. 33/97, 31/01 и "Службени гласник РС", број 30/10, прописано да ако орган који води поступак наиђе на питање без чијег се решења не може решити сама управна ствар, а то питање чини самосталну правну целину за чије је решење надлежан суд или други орган (претходно питање), он може, под условима из овог закона, сам расправити то питање, или поступак прекинути док надлежни орган то питање не реши. О прекиду поступка доноси се закључак, против ког је допуштена посебна жалба, осим ако је закључак донео другостепени орган. Ставом 2. овог члана је прописано да ако је орган који

води поступак сам расправио претходно питање, решење таквог питања има правно дејство само у управној ствари у којој је то питање решено. Будући да је првостепени орган надлежан за поступање и по захтеву овде заинтересованог лица за престанак тужиочевог жига број 53695 у речи S. због некоришћења, као и за решавање по пријави овде заинтересованог лица за признање жига број Ж-2013/127, то се дакле не ради о питању за чије решавање је надлежни суд или други орган, већ је по среди дискреционо овлашћење органа надлежног за оба поступка да одлучи који ће прво да решава, на који начин је и поступио првостепени орган, закључивши, у складу са начелима ефикасности и економичности поступка, да је целисходно да о пријави за признање жига број Ж-2013/127 одлучује након коначности одлуке у предмету по захтеву за престанак жига број 53695 због некоришћења, о чему се правилно, оцењујући неоснованим жалбене наводе на изнете околности, (поновљене у тужби), изјаснио и тужени орган у оспореном решењу применом одредбе члана 235. став 2. Закона о општем управном поступку. Приликом одлучивања суд је имао у виду и све остале наводе тужбе, али је код напред изнетог нашао да исти не би могли допринети доношењу другачије одлуке у овој управној ствари.

Одлучујући о предлогу тужиоца да суд реши ову управну ствар у спору пуне јурисдикције садржаном у речи пуномоћника тужиоца са јавне расправе, Управни суд је нашао да није основан. Наиме, оспорено решење је правилно и на закону засновано, па нису испуњени услови за његов поништај, а тиме ни за могућност да овај суд у смислу одредбе члана 43. став 1. Закона о управним споровима пресудом реши ову управну ствар јер је претпоставка за решавање у спору пуне јурисдикције претходна оцена суда да управни акт треба поништити, што у конкретној ситуацији није био случај.

Следом изложеног, након закључене усмене јавне расправе у смислу одредбе члана 46. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, бр. 111/09), налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је, применом одредби члана 40. став 2. и члана 41. Закона о управним споровима, донео одлуку као у ставу I диспозитива пресуде.

Одлуку као у ставу II диспозитива пресуде, суд је донео применом одредби чл. 66. и 67. Закона о управним споровима, у вези са чл. 150. и 153. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11), на чију сходну примену упућује одредба члана 74. Закона о управним споровима, с обзиром да тужилац у овом спору није успео, па му право на накнаду трошкова управног спора не припада.

Одлучујући о захтеву заинтересованог лица за накнаду трошкова управног спора, сагласно наведеним одредбама чл. 66. и 67. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС”, број 111/09), Управни суд је применом одредби члана 153. став 1. и члана 154. Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС”, број 72/11), на чију сходну примену упућује одредба члана 74. Закона о управним споровима, нашао да је исти основан, с обзиром да је заинтересовано лице у вези са овим спором имало трошкове за ангажовање пуномоћника из реда адвоката и то у износу од 16.500,00 динара за састав одговора на тужбу и у износу од 18.000,00 динара за приступ адвоката на јавну расправу од 19.01.2017. године, укупно 34.500,00 динара, који износ је одмерен применом одредби чл. 4. и 14. у вези са Тарифним бр.

43. и 44. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката (“Службени гласник РС”, број 121/12), у границама захтева истакнутог на јавној расправи, сагласно одредби члана 163. став 2. Закона о парничном поступку, колико је заинтересованом лицу суд, налазећи да је преко досуђеног, а до траженог, износ превисоко опредељен, и досудио ставом III диспозитива ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

Дана 19.01.2017. године, 4 У.7508/14

Записничар
Гордана Војновић,с.р.

Председник већа-судија
Весна Лазаревић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

PP/AM